

met Fats Domino, jaren 80 (foto: collectie Jimmy Moliere)

The Jimmy Moliere Jazz Quartet (foto: collectie Jimmy Moliere)

"Zangers zijn entertainers. Muzikanten spelen muziek"

jong veulen begint eigen jazzband

"Ik zou hier toch graag de jongens vermelden. Marc Alleyn op piano, bassist Xavier Rau en Jean-Philippe Komac op drums. Ik had hier in Oostende een oproep aan het prikbord van het Stedelijk Conservatorium gehangen. Daarin liet ik weten dat ik op zoek was naar een pianist, een drummer en een bassist. Een jonge gast van 23 jaar belde me op en zei dat hij een pianist kende die op zijn beurt wel wat connecties had. Via dat kanaal kwamen we bij de Brugse bassist Xavier Rau terecht. We regelden een ontmoeting en het klikte. Xavier vond kort daarop de pianist en de pianist vond een drummer. We begonnen te repeteren en in juli vorig jaar speelden we ons eerste belangrijke optreden. Dat was op het bedrijfsfeest van Dorma, een toonaangevend bedrijf dat actief is in deurtechniek. Iedereen vond onze muziek schitterend."

En binnenkort komt ook Jimmy's eerste full-cd uit. Die is zo goed als klaar. Alleen het hoesje moet nog een ontwerp krijgen vooraleer het schijfje in productie kan. De vijf nummers van de EP uit 2000 worden in een opgenette versie hernomen. Dat was een dure productie met een volledig orkest waarin 21 strijkers zaten. Aanvullend, nam Jimmy met de ritmesectie in een studio in Loppem vijf nieuwe nummers op. Wat mogen we verwachten?

"Van de tien songs, allemaal instrumentals, zijn er vijf originele eigen composities. Twee van mezelf en drie van de band. Ik verkies dus instrumentals. Als muzikant kun je beslissen om een song de ene avond in d-flat en de volgende avond in a-flat te vertolken. Zangers kunnen dat niet. Als de muziek een toon te hoog of te laag gaat, zijn ze hun stembereik kwijt. Zangers zijn entertainers. Muzikanten spelen muziek. Natuurlijk zijn er ook muzikanten die kunnen zingen. Nat King Cole bijvoorbeeld. De leider van een band moet volgens mij helemaal niet zingen, zolang hij de groep maar bij elkaar houdt, instrueert en aan het werk houdt. En muzikanten spreken trouwens via hun instrument. Miles Davis had het altijd over iemand, wiens naam ik nu even kwijt ben, maar hij zei: 'die man speelde zo weinig, maar hij zei

zo veel!' Voor mij is de keuze van nummers het allerbelangrijkste. O ja, tijdens optredens spelen we ook wel een moeilijk jazznummer van Miles Davis. In het publiek zitten soms jazzmuzikanten en we willen voor hen ook wel eens onze kundigheid etaleren. De jongens in mijn band kunnen dat ook spelen. Maar na één zo'n nummer komen we weer met de voeten op de grond. Back to reality. En we spelen uiteraard ook blues, en dat Beatlesnummer. Je kunt het niet voorstellen hoeveel mensen al naar mij zijn gekomen met de mededeling 'ik hou helemaal niet van jazz, maar jij laat me realiseren dat er bepaalde soorten jazz bestaan die ik misschien wel zou kunnen lusten'.

Deze mooie gedachte gaat trouwens perfect op, en we beloven Jimmy dat we hier zeker de nadruk zullen op leggen in dit artikel. Want als iemand er daadwerkelijk in slaagt om blues- en jazzliefhebbers dichter bij elkaar te brengen, dan is hij het wel. Een welgemeende 'thank you' volgt, en Jimmy geeft ons nog mee dat 'Thank You' tevens de titel van de cd wordt. Omdat hij zoveel houdt van dit Earl Brown-nummer. En omdat hij met zo'n titel ongestoord constant zijn cd zal kunnen pluggen. Wat zegt een artiest wanneer een fan een handtekening heeft gevraagd, wanneer het publiek applaudisseert, wanneer hij aan het einde van zijn concert is gekomen? Jimmy doet het ons geamuseerd voor. Hij oefent, want in januari is de cd er. Hij schraapt z'n stem en zet een kwieke diepe toon in. Het klinkt haast als 'Elvis just left the building'. "Ladies and gentlemen... I have a brand new cd out... Thank You!"

- Op maandag 18 januari speelt het Jimmy Moliere Quartet in de Banana Peel in Ruisselede.
- contact: www.jimmy-moliere.com

